

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD
REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 57 0 Ps 140328 25 Rev
Banjaluka: 2.9.2025. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija Tanja Bundalo, predsjednica vijeća, Senad Tica i Biljana Majkić-Marinković, članovi vijeća, u pravnoj stvari tužioca „S.M.“ d.o.o., Ulica vojvode Radomira Putnika 8, Istočna Ilidža, kog zastupa Advokatsko društvo „Kurtović & Co“ d.o.o., Ulica Terezija bb, Sarajevo, protiv tuženog „Boksterski savez Republike Srpske“, Ulica kralja Petra I Karađorđevića 103, Banjaluka, radi isplate, vrijednost spora 10.168,00 KM, odlučujući o reviziji tužioca protiv rješenja Višeg privrednog suda broj 57 0 Ps 140328 24 Pž od 14.8.2024. godine, na sjednici održanoj 2.9.2025. godine, donio je

RJEŠENJE

Revizija se usvaja, oba nižestepena rješenja ukidaju i predmet vraća prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Obrazloženje

Rješenjem Okružnog privrednog suda u Banjaluci broj 57 0 Ps 140328 23 Ps od 12.3.2024. godine, smatra se da je tužba u predmetu broj 57 0 Ps 140328 23 Ps povučena.

Rješenjem Višeg privrednog suda broj 57 0 Ps 140328 24 Pž od 14.8.2024. godine, žalba tužioca je odbijena i prvostepeno rješenje potvrđeno.

Odbijen je zahtjev tužioca za naknadu troškova žalbenog postupka.

Tužilac revizijom pobija drugostepenu odluku iz razloga propisanih odredbom člana 240. stav 1. tačka 1. i 2. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik RS“, broj 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09, 61/13 i 27/24 - u daljnjem tekstu: ZPP), sa prijedlogom da se ukine i predmet vrati na ponovno suđenje, a tuženi obaveže na naknadu troškova postupka na ime sastava revizije u iznosu od 1.053,00 KM.

Odgovor na reviziju nije podnesen.

Odredbom člana 254. stav 1. ZPP je propisano da stranke mogu izjaviti reviziju i protiv rješenja drugostepenog suda kojim je postupak pravosnažno završen, i da se u postupku povodom revizije protiv rješenja shodno primjenjuju odredbe o reviziji protiv presude (stav 4.).

Odredbom člana 237. ZPP, propisano je da stranke mogu izjaviti reviziju protiv pravosnažne presude donesene u drugom stepenu u roku od 30 dana od dana dostavljanja

prepisa presude (stav 1.); da revizija nije dozvoljena ako vrijednost pobijanog dijela pravosnažne presude ne prelazi 30.000,00 KM, odnosno u privrednim sporovima iznos od 50.000,00 KM (stav 2.); da u slučajevima u kojima revizija nije dozvoljena prema odredbama stava 2. ovog člana, stranke mogu podnijeti reviziju protiv drugostepene presude ako odluka o sporu zavisi od rješenja nekog materijalnopravnog ili procesnopravnog pitanja važnog za obezbjeđenje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, s tim što su pod tačkama 1., 2. i 3. nabrojani naročiti slučajevi. (stav 3.); da u reviziji iz stava 3. ovog člana stranka treba da jasno naznači pravno pitanje zbog kojeg je podnijela reviziju, uz određeno navođenje propisa i drugih važećih izvora prava koja se na njega odnose, te izloži razloge zbog kojih smatra da je ono važno za obezbjeđenje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni (stav 4.).

Kao vrijednost spora uzima se u obzir samo vrijednost glavnog zahtjeva (član 316. stav 2. ZPP), a kamate, ugovorna kazna i ostala sporedna traženja se ne uzimaju u obzir pri određivanju vrijednosti spora ako ne čine glavni zahtjev (stav 3.).

Vrijednost pobijanog dijela pravosnažne presude iznosi 10.168,00 KM, što je manje od cenzusa iz člana 237. stav 2. ZPP pa se revizija po tom osnovu ukazuje nedozvoljenom.

Sudski dopuštena izvanredna revizija nije pravo stranke već diskreciono ovlašćenje suda čiji je smisao u tome da se Vrhovnom sudu pruži mogućnost, ako tako ocjeni, da ostvari ulogu u obezbjeđenju jedinstvene primjene prava, ostvarivanju pravne sigurnosti i ravnopravnosti građana.

To zna i tužilac koji se u reviziji poziva na odredbu člana 237. stav 3. ZPP, a sporno pitanje u vezi sa kojim cijeni da bi se trebalo prihvatiti odlučivanje o izvanrednoj reviziji glasi:

„Da li prvostepeni sud, nakon podnesene molbe za produženje roka za dostavu podataka, treba donijeti rješenje o produženju roka i ostaviti tužiocu dodatni rok za dostavu traženih podataka“?

Vrhovni sud Republike Srpske, cijeneći relevantne činjenice konkretnog predmeta, smatra da su ispunjeni uslovi da se prihvati odlučivanje o izvanrednoj reviziji jer je stav iz pobijane odluke protivan stavu kog je ovaj sud u svojim odlukama prihvatio u vezi sa tumačenjem i primjenom odredbe člana 336. ZPP.

Revizija je osnovana.

Pravilno je postupio prvostepeni sud u smislu odredbe člana 336. ZPP, kada je rješenjem od 18.1.2024. godine vratio tužiocu tužbu na uređenje sa nalogom da u roku od 8 dana od dana prijema rješenja dostavi izvod iz sudskog registra sa podatkom o sjedištu tuženog.

Naime, dostavljanje tužbe na naznačenoj adresi za tuženog nije bilo uredno iz razloga što je tuženi, kako je navedeno od strane dostavne službe, „odselio sa adrese“.

Sud je upozorio tužioca o posljedicama nepostupanja po rješenju.

Tužilac je rješenje suda zaprimio 23.1.2024. godine što znači da je rok za postupanje počeo da teče sa 24.1.2024. godine u smislu odredbe člana 324. stav 2. ZPP, te je isticao sa 31.1.2024. godine.

Tužilac se podneskom od 31.1.2024. godine obratio prvostepenom sudu sa zahtjevom za produženje roka, dostavljajući dokaz da je preporučenom pošiljkom od 25.1.2024. godine uputio zahtjev Okružnom privrednom sudu u Banjaluci – Registar privrednih subjekata, za dostavu izvoda iz sudskog registra za tuženog, uz dostavljanje rješenja prvostepenog suda od 18.1.2024. godine.

Okružni privredni sud u Banjaluci – Registar privrednih subjekata nije dostavio izvod, pa je tužilac prije isteka roka (31.1.2024. godine) zatražio od prvostepenog suda produženje roka navodeći za to objektivne razloge.

Revizija s pravom ukazuje na pogrešan stav nižestepenih sudova da je rok iz člana 336. ZPP prekluzivni rok.

Rok iz odredbe člana 336. ZPP je sudski rok, što znači da ga sud određuje s obzirom na okolnosti slučaja (član 323. stav 1. ZPP) i da ga izuzetno može produžiti na prijedlog zainteresovanog lica ako za to postoje opravdani razlozi (stav 2.), s tim da taj prijedlog mora biti podnesen prije protoka roka čije se produženje traži (stav 3.).

U konkretnom slučaju tužiocu je naloženo da dostavi izvod iz sudskog registra, što znači da tu radnju mora izvršiti sud i da tužilac, osim podnošenja zahtjeva i eventualne urgencije, nema mogućnosti da utiče na postupanje suda.

Tužilac je u žalbi ukazao da je u januaru mjesecu 2024. godine bio štrajk administrativnih radnika u sudovima u Banjaluci, te da je i to razlog zašto nije mogao dobiti izvod iz sudskog registra.

Tužilac je odmah po prijemu rješenja uputio zahtjev Okružnom privrednom sudu u Banjaluci i uz zahtjev dostavio rješenje kako bi ga upoznao sa rokom koji mu je ostavljen za postupanje, prije isteka roka obavijestio prvostepeni sud da ne može iz objektivnih razloga koji su van njegovog postupanja dostaviti traženi izvod i zatražio produženje roka.

Ocjena je ovog suda da je tužilac preduzeo sve njemu dostupne radnje za pribavljanje izvoda iz sudskog registra za tuženog, a kada je usljed objektivnih razloga procjenio da neće moći postupiti po rješenju u ostavljenom roku, blagovremeno je obavjestio sud o tome i zatražio produženje roka.

S obzirom da rok iz člana 336. ZPP nije prekluzivni već sudski, prvostepeni sud nije mogao donijeti rješenje kojim se tužba smatra povučenom, a da nije odlučio o zahtjevu tužioca za produženje roka.

Temeljem odredbe člana 237. stav 3. tačka 2. u vezi sa odredbom člana 254. stav 1. i 4. ZPP, u vezi sa odredbom člana 249. stav 1. ZPP, odlučeno je kao u izreci.

Predsjednica vijeća
Tanja Bundalo

Tačnost otpavka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Ačić